

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ
АВТОНОМНОЇ РЕСПУБЛІКИ КРИМ
РВНЗ „КРИМСЬКИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ”
(м. ЯЛТА)

**- ПРОБЛЕМИ
СУЧАСНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ**

*Серія: Педагогіка і психологія
Випуск сорок перший
Частина 5*

Ялта
2013

Коробченко А. А.	ПЕРЕДУМОВИ СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТКУ ШКІЛЬНОЇ ПРИРОДНИЧОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ (КІНЕЦЬ ХVІІІ – ПЕРША ПОЛОВИНА ХІХ СТОЛІТТЯ).....	111
Король О. Ф.	ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНОЇ ПЕРЦЕПЦІЇ ЯК ЧИННИКА СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ.....	116
Косова К. О.	ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ІНКЛЮЗИВНОМУ НАВЧАННІ.....	122
Костюченко М. П.	МЕТОДОЛОГІЧНІ ТА МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ДИДАКТИЧНОГО ПРОЕКТУВАННЯ.....	128
Кручина О. М.	КОМПЕТЕНТНОСТЬ КАК СВОЙСТВО ЛИЧНОСТИ И УСЛОВИЕ ОБНОВЛЕНИЯ СОВРЕМЕННОГО ОБРАЗОВАНИЯ.....	136
Кучеренко С. В.	ТИПОЛОГІЯ СИСТЕМИ ЦІННІСНИХ ОРІЕНТАЦІЙ ОСОБИСТОСТІ.....	141
Левун Н. І.	ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ДО РЕАЛІЗАЦІЇ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ В ІНКЛЮЗИВНОМУ ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.....	150
Левшин М. М.	ЧИ Є ТЕСТИ ПАНАЦЕЄЮ МЕТОДІВ І ЗАСОБІВ ДІАГНОСТИКИ ОСВІТНІХ РЕЗУЛЬТАТІВ СТУДЕНТІВ?.....	156
Линьов К. О.	УПРАВЛІНСЬКИЙ ВПЛИВ КЕРІВНИКА ЩОДО ВПРОВАДЖЕННЯ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	163
Лічман С. В.	ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ВИНИКНЕННЯ СИНДРОМУ «ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ» У ВИХОВАТЕЛІВ ДОШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	168
Мазанюк О. Ф.	ЕФЕКТИВНІ ФОРМИ РОБОТИ З ФОРМУВАННЯ ПРИРОДООХОРОНОЇ КУЛЬТУРИ СТУДЕНТІВ КОЛЕДЖІВ АР КРИМ.....	174

Мазін В. М.	МОДЕЛЬ ОРГАНІЗАЦІЇ ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ ДЮСШ.....	179
Наход С. А.	ЩОДО ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ПРОГНОСТИЧНІ ВМІННЯ» В ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ.....	186
Ненашева Т. А.	СОЦИОМЕТРИЧЕСКИЙ СТАТУС КАК ФАКТОР И РЕЗУЛЬТАТ РЕЧЕВОЙ КОММУНИКАЦИИ В ПОЛИЛОГЕ.....	191
Нестеренко В. В.	МЕТОДОЛОГІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ В СИСТЕМІ ЗАОЧНОГО НАВЧАННЯ.....	200
Овчинникова М. В.	ФЕНОМЕН РОЗУМІННЯ В ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МАТЕМАТИКИ ДО НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	205
Павлюк О. М.	ОСОБЛИВОСТІ Й ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ В ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХХ СТОЛІТТЯ.....	212
Погорелов А. В.	ОБГРУНТУВАННЯ, ХАРАКТЕРИСТИКА ТА ШЛЯХИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПЕДАГОГІЧНИХ УМОВ ФОРМУВАННЯ В СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО БАТЬКІВСТВА.....	217
Попов М. М.	СПОСОБИ КЕРІВНИЦТВА САМОСТІЙНОЮ РОБОТОЮ УЧНІВ У ПРОЦЕСІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	222
Ревякіна І. М.	ПСИХОДІАГНОСТИКА ОСОБИСТІСНОГО САМОВИЗНАЧЕННЯ ПІДЛІТКІВ З ДЕЛІНКВЕНТНОЮ ПОВЕДІНКОЮ.....	234
Резніченко О. М.	ДЕЯКІ ПИТАННЯ ВИХОВНОЇ РОБОТИ У ВИЩИХ ТЕХНІЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	238
Рибалко О. П. Фазан В. В.	СПЕЦИФІКА УПРАВЛІННЯ КОНФЛІКТОМ КЕРІВНИКА СПОРТИВНОГО КОЛЕКТИВУ, ЯК ОСОБЛИВОСТІ ВДОСКОНАЛЕННЯ ВИТРИВАЛОСТІ.....	244

УДК 37.0:51

ОСОБЛИВОСТІ Й ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ В ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХХ СТОЛІТТЯ

Павлюк О. М.,
к. п. н., доцент

Державний заклад „Луганський національний університет
імені Тараса Шевченка”, м. Луганськ

Постановка проблеми. Перші роки другої половини ХХ століття були для України періодом переходу від надзвичайного стану післявоєнних подій до відродження й розвитку. Становлення країни багато в чому залежало від ефективності шкільної освіти та освітньої системи загалом, яка потребувала реформування. Освітні реформи розпочалися в 50-х роках ХХ століття й торкнулися, перш за все, змісту шкільної освіти [3].

Аналіз сучасної шкільної освіти свідчить про необхідність пошуку нових шляхів розвитку змісту, форм і методів викладання. Розв'язання цього складного завдання неможливе без глибокого й неупередженого вивчення вітчизняного історико-педагогічного досвіду організації шкільної освіти. Саме історико-педагогічний аналіз дозволить узагальнити й глибше зрозуміти здобутки попередніх років, а також звернути увагу на помилки й невирішені питання.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. В цілому історіографічний огляд засвідчує недостатню вивченість питання. Науковці тією чи іншою мірою зосереджують увагу й висвітлюють окремі аспекти історії вітчизняної, зокрема, шкільної математичної освіти в межах своїх досліджень. Особливості розвитку шкільної математичної освіти в Україні в другій половині ХХ століття певною мірою відображено в історико-педагогічних дослідженнях. Історико-педагогічне дослідження проблем реформування шкільної освіти в Україні в другій половині ХХ століття та пропозиції щодо оновлення, зокрема, змісту шкільного курсу математики представлено в наукових розвідках С. Абрамовича, Я. Бродського, Б. Гнеденка, С. Головка, М. Кузіна, М. Колмакової, А. Столяра та ін. Основну увагу автори приділяють вивченню протиріч між соціальним замовленням суспільства й реальним станом справ в освіті взагалі й у математичній зокрема. Певною мірою проблему педагогічного новаторства висвітлено в напрацюваннях О. Адаменко, Н. Калениченко, А. Кирди, В. Курила, Л. Лутченко, С. Сисоевої, І. Соколової та ін. Однак певних напрямів вирішення зазначеної проблеми не окреслено.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття. Удосконалення шкільної освіти потребує глибокого вивчення історико-педагогічного досвіду. Тільки з урахуванням надбань вітчизняної педагогіки, методики викладання можна успішно модернізувати навчально-виховний процес у загальноосвітній школі. Саме тому вивчення зазначеної проблеми є необхідним і важливим.

Формулювання цілей статті (постановка завдання) – виявити особливості й тенденції розвитку шкільної освіти в Україні в другій половині ХХ століття.

Виклад основного матеріалу дослідження. З'ясуємо, якими обставинами були зумовлені зміни в завданнях та змісті, зокрема, шкільної математичної

освіти протягом другої половини ХХ століття. Аналіз передумов розвитку шкільної математичної освіти в Україні в досліджуваний період зумовив звернення до проблеми періодизації цього процесу.

У ході дослідження враховані існуючі періодизації розвитку вітчизняної школи й педагогічної думки (О. Сухомлинська), розвитку математичної освіти (О. Скриннікова), які створювались на основі низки критеріїв [7; 8, с. 47 – 66]. Ми дійшли висновку, що запропоновані критерії є важливими, але вони не можуть бути в повній мірі використані як підстава для періодизації у вузьких хронологічних межах. Тому для виділення етапів розвитку шкільної математичної освіти в другій половині ХХ століття у якості підстави нами обрано лише один критерій – зміну орієнтирів для відбору змісту шкільних математичних дисциплін. Виділено й обґрунтовано три етапи:

1. (50-ті – перша половина 60-х років) – головним орієнтиром для відбору змісту математичної освіти були завдання суспільно-виробничої праці та політехнічної підготовки. Такий підхід зумовлювався освітньою політикою і, перш за все, прийняттям закону 1958 року „Про зміцнення зв'язку школи з життям і про подальший розвиток системи народної освіти в СРСР”.

2. (Друга половина 60-х – 80-ті роки) – провідним орієнтиром для відбору змісту шкільної математичної освіти стають відповідність математики як навчального предмета математиці як науці, розвиток логічного та абстрактного мислення учнів. Такий підхід було зафіксовано в постанові ЦК КПРС Ради Міністрів СРСР від 10 листопада 1966 року „Про заходи подальшого покращення роботи середньої загальноосвітньої школи”, в якій ставилось завдання ввести науково обґрунтовані навчальні плани і програми для приведення змісту освіти у відповідність з вимогами розвитку науки, техніки і культури.

3. (90-ті роки) – зміст математичної освіти визначається переважно в контексті ідеї особистісно орієнтованого навчання, яка в умовах незалежності та демократизації всіх сфер життя українського суспільства одержала парадигмальний статус і визначала освітню державну політику та діяльність загальноосвітньої школи в цілому.

Простежимо, які перетворення на кожному з обґрунтованих нами періодів здійснювалися в шкільній математичній освіті. Виявимо особливості й тенденції розвитку шкільної математичної освіти в Україні в другій половині ХХ століття за встановленими нами періодами. Упродовж другої половини ХХ століття в Україні відбувалися інтенсивні зміни в завданнях та змісті шкільної математичної освіти, кардинально трансформувалися засади для їх формування. На першому етапі (50-ті – перша половина 60-х років) освітня політика, спрямована на забезпечення зв'язку школи з життям, зумовила тенденцію до орієнтації змісту шкільних математичних дисциплін на суспільно-виробничу працю та вирішення завдань політехнічної підготовки учнів. Це, з одного боку, підсилювало практичне значення вивчення математики в школі, з іншого – призвело до невідповідності змісту шкільних математичних курсів новітнім досягненням математики як науки [5, с. 14 – 18; 6].

Для подолання вищезазначеного протиріччя в другій половині 60-х – 80-х роках (другий етап) створювались нові програми, які забезпечували зближення математики як навчального предмета і математики як науки, сприяли розвитку мислення школярів [2, с. 45 – 49; 4, с. 105 – 106].

У 90-х роках (третій етап) провідними стають тенденції до диференціації, гуманізації та гуманітаризації шкільної математичної освіти, що значно підсилює спрямованість змісту шкільних математичних дисциплін на розвиток особистості [1].

Нові підходи до визначення завдань та змісту шкільної математичної освіти викликали потребу в удосконаленні організації, форм, методів та засобів навчання математики. У 50-х – першій половині 60-х років перевага надавалася уроку, проте широко використовувались різні види екскурсії (загальнонавчальні, спеціальні), учні залучалися до виготовлення навчально-наочного приладдя. У другій половині 60-х – 80-х роках ХХ століття форми та методи вивчення математичних дисциплін у загальноосвітній школі були зорієнтовані перш за все на розвиток особистості учня. Учителі значну увагу приділяли розвитку логічного та абстрактного мислення. У практику загальноосвітньої школи в умовах упровадження диференційованого підходу втілювалися методи розвивального та концентрованого навчання, урізноманітнювалися форми діагностики знань учнів у процесі вивчення математичних дисциплін. Широко використовувались уроки різних типів, практичні заняття (лабораторні роботи, виміри на місцевості, практикуми), співбесіди, консультації, факультативні заняття, екскурсії, а також лекції (вступні, поточні, оглядові), колоквиуми, семінари, заліки для учнів старших класів. У 90-х роках продовжувалось урізноманітнення форм і методів навчання, поширювалися активні, ігрові методи (ланцюжок, естафета, казка на математичні теми та ін.).

Науково-технічна революція сприяла появі значної кількості технічних та електронно-обчислювальних засобів навчання. Створення математичних кабінетів передбачало збільшення обсягу наочних посібників та навчально-методичної літератури. Характерною особливістю другої половини ХХ століття в організації шкільної математичної освіти було підсилення уваги до технічного всеобучу вчителів, збільшення заходів, спрямованих на вдосконалення їх навчально-виховної роботи. Значна робота проводилась стосовно навчально-методичного забезпечення навчання математики в загальноосвітніх школах.

Важливим чинником розвитку шкільної математичної освіти другої половини ХХ століття став передовий педагогічний досвід та педагогічне новаторство вчителів математики. Передовий досвід забезпечував досягнення значних результатів у вивченні математики в межах традиційного навчально-виховного процесу за рахунок переважно суб'єктивних чинників (особистісних якостей, здібностей, рівня педагогічної майстерності вчителя). Новаторський досвід, теоретичною основою якого виступала педагогіка співробітництва, характеризувався орієнтацією на нові ідеї, нові методи й прийоми здійснення навчально-виховної роботи. Він був авторським, унікальним і збагачував педагогічну діяльність новими ідеями, підходами, принципами.

Загальносоюзний рух учителів-новаторів математики спровокував пошук нестандартних форм, методів, прийомів, засобів навчальної діяльності. Доступність передового й новаторського досвіду учителів математики створила оптимальні умови розвитку творчого потенціалу початківців, сприяла пошуку нових шляхів до розв'язання ще не вирішених питань шкільної математичної освіти. Масове поширення нових напрямків у навчанні підсилює якість навчального процесу та знань учнів, сприяло вдосконаленню

педагогічної майстерності вчителів математики. Перетворення в зміст шкільної математичної освіти зумовили потребу в удосконаленні організації, форм, методів та засобів навчання математики.

Висновки. У ході дослідження встановлено, що провідними тенденціями розвитку практики навчання математики в школі в досліджуваній період були: активізація самостійної роботи учнів; підсилення практичної значущості вивчення математичних дисциплін; гуманізація, гуманітаризація, диференціація, індивідуалізація навчання, орієнтація на розвиток особистості учня. У досліджуваній період спостерігалася тенденція до використання форм і методів, зорієнтованих на розвиток особистості учня, на активізацію самостійної й творчої роботи школярів. У практиці в умовах диференційованого підходу втілювалися методи розвивального та концентрованого навчання, упроваджувалися різноманітні форми організації самостійної роботи учнів, проблемного навчання, урізноманітнювалися форми діагностики знань учнів. Використовувалися уроки різних типів, лекції, практичні заняття, колоквиуми, семінари, співбесіди, заліки, консультації, факультативні заняття, екскурсії.

Перспективи подальших розвідок у даному напрямку ми пов'язуємо з подальшим виявленням особливостей і тенденцій розвитку шкільної освіти в Україні в другій половині ХХ століття.

Резюме. В статті виявлено, що в 50-ті – перша половина 60-х років ХХ століття в Україні освітня політика, спрямована на забезпечення зв'язку школи з життям, зумовила тенденцію до орієнтації змісту шкільних дисциплін на суспільно-виробничу працю та вирішення завдань політехнічної підготовки учнів. Це, з одного боку, підсилювало практичне значення вивчення математики в школі, з іншого – призвело до невідповідності змісту шкільних математичних курсів новітнім досягненням математики як науки. Для подолання вищезазначеного протиріччя в другій половині 60-х – 80-х роках створювалися нові програми, які забезпечували зближення математики як навчального предмета і математики як науки, сприяли розвитку мислення школярів. У 90-х роках провідними стають тенденції до диференціації гуманізації та гуманітаризації шкільної математичної освіти, що значно підсилює спрямованість змісту шкільних математичних дисциплін на розвиток особистості. **Ключові слова:** шкільна освіта, особливості, тенденції, зміст дисциплін, дослідження.

Резюме. В статье выявлено, что в 50-ые – первая половина 60-х годов ХХ века в Украине образовательная политика, направленная на обеспечение связи школы с жизнью, обусловила тенденцию к ориентации содержания школьных дисциплин на общественно-производственный труд и решение заданных политехнической подготовки учеников. Это усилило практическое значение изучения математики в школе, и привело к несоответствию содержания школьных математических курсов новейшим достижениям математики как науки. Для преодоления вышеупомянутого противоречия во второй половине 60-х – 80-х годах создавались новые программы, которые обеспечивали сближение математики как учебного предмета и математики как науки, содействовали развитию мышления школьников. В 90-х годах ведущими становятся тенденции к дифференциации школьного математического образования, что значительно усилило направленность содержания школьных математических дисциплин на развитие личности.

Ключевые слова: школьное образование, особенности, тенденции, содержание дисциплин, исследования.

Summary. It is educed in the article, that in 50-is the first half of 60-th of XX of century in Ukraine an educational policy, sent to providing of connection of school with life, stipulated a tendency to the orientation of maintenance of school disciplines on publicly-productive labour and decision of tasks of polytechnic preparation of students. It strengthened the practical value of study of mathematics at school, and resulted in disparity of maintenance of school mathematical courses the newest achievement of mathematics as sciences. For overcoming of the above-mentioned contradiction the new programs which provided rapprochement of mathematics as an educational object and mathematics as science were created in the second half of 60-th – 80-th, assisted to development of thought of schoolboys. In 90-th tendencies become anchorwomen to differentiation of school mathematical education, that considerably strengthened the orientation of maintenance of school mathematical disciplines on development of personality. **Keywords:** school education, features, tendencies, maintenance of disciplines, researches.

Література

1. Гузев В. В. Гуманитарная составляющая обучения математике / В. В. Гузев // Математика в шк. – 1989. – № 6. – С. 32 – 35.
2. Дынник Т. В. Из опыта работы по тетрадам с печатной основой / Т. В. Дынник // Математика в шк. – 1964. – № 1. – С. 45 – 49.
3. Матеріали про розвиток шкільної мережі на Україні. 1950 р. – Центральний державний архів вищих органів влади та управління України (ЦДАВО України). – Ф. Р-2. (Рада Міністрів Української РСР) Оп. 8. – Том I. – Од. збер. 2068. – Спр. 43-1350. – арк. 5.
4. Нестеренко Т. Я. Для учителя математики / Т. Я. Нестеренко // Рад. шк. – 1966. – № 6. – С. 105 – 106.
5. Пивоваров Г. Н. Формы учета знаний учащихся по математике / Г. Н. Пивоваров // Математика в шк. – 1957. – № 6. – С. 14 – 18.
6. Про заходи по розширенню виробництва навчального наочного приладу для шкіл Української РСР. 1955 р. Оп. 4. – Спр. 544. – арк. 88 – 92.
7. Скрынникова О. Н. История развития математического образования [Электронный ресурс] / О. Н. Скрынникова. – Режим доступа до ст.: http://bank.orenipk.ru/Text/t31_125.htm.
8. Сухомлинська О. В. Історико-педагогічний процес: нові підходи до загальних проблем / О. В. Сухомлинська. – К. : А.П.Н., 2003. – С. 47 – 66.

УДК 378.034:347.63

ОБГРУНТУВАННЯ, ХАРАКТЕРИСТИКА ТА ШЛЯХИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПЕДАГОГІЧНИХ УМОВ ФОРМУВАННЯ В СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО БАТЬКІВСТВА

Погорелов А. В.,
здобувач кафедри педагогічної майстерності
вчителів початкових класів та вихователів дошкільних закладів
Республіканського вищого навчального закладу
„Кримський гуманітарний університет” (м. Ялта)

Постановка проблеми. Сучасна європейська родина переживає зміни, які в одних випадках визначаються як криза (О. Антонов, Б. Бергер, В. Дружинін), в інших, як її трансформація (І. Голод, Р. Зидер, Л. Карцева, І. Миронов). В Україні та країнах колишнього СРСР ці процеси відбуваються на тлі глибокої системної кризи, яка охопила всі рівні суспільства, від поведінки окремих членів і малих груп, до ціннісних основ. Дослідники сучасної сім'ї зазвичай вказують на її структурну нестійкість, ціннісно-нормативну девіантність і деякі інші особливості, що проявляються в її малодітності, рості числа розлучень, появі сирітства при живих батьках, легітимізації позашлюбних сексуальних контактів і позасімейного батьківства. Разом із тим, відзначається, що тільки традиційна сім'я може надійним чином забезпечити відтворення демографічної структури суспільства й, якщо не буде досягнута її стійка стабільність, це може викликати утруднення у функціонуванні суспільства на всіх його рівнях (О. Антонов, Б. Бергер, В. Дружинін, Л. Карцева).

Ступінь розробленості проблеми. Дослідженню проблем становлення та розвитку сім'ї присвятили свої роботи І. Бестужев-Лада, Е. Васильєва, М. Верб, О. Ганська, І. Гребенніков, Г. Гурко, Т. Дейнега, В. Зацепін, А. Капська, А. Прихожан. Проблеми підготовки молоді до сімейного життя висвітлені в дослідженнях І. Арабова, Т. Афанасьевої, С. Голода, І. Дубровіної, В. Кравця, Г. Лактіонової, І. Мезері, А. Тимошенко, І. Трубовіної, Р. Овчарової, І. Шалімової.

Мета статті: теоретично обгрунтувати, схарактеризувати педагогічні умови формування в студентській молоді ціннісного ставлення до батьківства й окреслити шляхи їх реалізації.

Основний зміст статті. Аналіз літератури дозволяє визначити умови виховання в студентській молоді ціннісного ставлення до батьківства. Проте, передусім, доречно з'ясувати лексичне значення термінів: „умова», „педагогічна умова». За енциклопедичним словником російської мови С. Ожегов подає поняття „умови” як „обставини, від яких що-небудь залежить; правила що установлені в будь-якій діяльності, галузі життя”. Педагогічні умови – це структурна оболонка педагогічних технологій чи педагогічних моделей; завдяки педагогічним умовам реалізуються компоненти технології.

Логіка дослідницької роботи спрямовує наші інтереси на вивчення особливостей та обгрунтування педагогічних умов формування ціннісного ставлення до батьківства в студентській молоді. Виходячи з цього було визначено й експериментально перевірено низку ефективних педагогічних умов формування в студентській молоді ціннісного ставлення до батьківства: активне залучення студентської молоді до загальноуніверситетських заходів, спрямованих на виховання ціннісного ставлення до батьківства; стимулювання